

Вступ. Із літератури реалізму

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ПРОЗА XIX СТОЛІТТЯ

Як працює механізм історії?

У минулому навчальному році ви закінчили вивчення європейської літератури доби романтизму — першої половини XIX століття. Однак у багатьох літературakh Європи ця доба збіглася у часі з добою початку нового художнього стилю, або напряму, який сьогодні умовно називають *реалізмом*¹.

Як ви пам'ятаєте, у російській літературі перші паростки нового методу — реалізму — пробивалися вже у 20—30-ті роки XIX століття. Так, наприклад, пушкінський роман у віршах «Євгеній Онегін» (1830) — не лише ліричний твір, у якому поет висловлює свої думки і почуття, своє сприйняття світу. Це твір також епічний — перший російський *реалістичний психологічний роман*. А Микола Гоголь у 30—40-х роках створив *реалістичні типові образи* в комедії «Ревізор» і поемі-романі «Мертві душі».

Отже, реалізм виникає насамперед із спроби митця з'ясувати зв'язок між долею людини і долею країни, суспільства. Наступний крок — спроба зрозуміти рушійні сили самої долі країни, суспільства, тобто історії. Куди мчить гоголівська Русь-«трійка»?.. Чому Тетяна Ларіна не кидає чоловіка заради

¹ Термін *реалізм* виник набагато пізніше, ніж саме явище. Стендаль і Бальзак, яких ми вважаємо засновниками реалізму, не знали цього слова, а Флобер, творчість якого є вершиною нового методу, все життя воював зі словом «реалізм», яке у 50-ті роки XIX століття ввели письменники Дюрант і Шамфлері.

Онегіна?.. Для читачів — як і для самих авторів! — це далеко не риторичні запитання.

Уже з першої половини XIX століття стає очевидним, що історія кожної країни і людства загалом має свої об'єктивні закони. І ці закони стосуються кожної людини. Іноді людям здається, що вони живуть так, як вони бажають. Насправді вони бажають того, чого має прагнути людина конкретного суспільства. Те, що є цінним для сучасної «цивілізованої» людини, не є цінністю для людини, що живе поза межами цивілізації.

У 30—40-ві роки XIX століття французький письменник Проспер Меріме (1803—1870) написав цикл екзотичних новел, серед яких найвідоміші — «*Маттео Фальконе*», «*Коломба*», «*Таманго*» і «*Кармен*». В екзотичних творах зображені незвичайні для літератури явища, які на тлі традиції вражають особливими, нетиповими якостями. Мораль головних героїв згаданих новел Меріме протилежна моралі «сучасної цивілізованої людини». Ці герої нічим не відрізняються від так званої «природної людини», відомої вам з творів просвітителів і романтиків. Змінилося лише ставлення до літературних персонажів автора твору.

Маттео Фальконе живе собі на екзотичному острові Корсиці, за словами Меріме, «чесно, тобто нічого не роблячи». Він з презирством ставиться до зиску, і коли його десятирічний син продає те, що Маттео Фальконе вважає честю родини, то розгніваний батько, недовго думаючи, бере рушницю і вбиває сина. Бо Маттео Фальконе — славний «макі» (український відповідник цього слова в контексті доби романтизму — «ко-зак»). І коли 1832 року було надруковано російський переклад новели Меріме, вона справила таке велике враження на 28-річного Миколу Гоголя, що він почав писати повість про козака, який убив свого сина. Ви добре знаєте цю повість... І хоча твір Меріме був написаний раніше, ніж твір Гоголя, віднесення «Тараса Бульби» до попередньої літературної доби — «доби романтизму», а твору Меріме — до «доби реалізму» є цілком слушним. Чому?

У гоголівському «Тарасі Бульбі» є виразні, яскраві прикмети української історії. Проте немає головної прикмети реалістичного історичного твору — *історизму*, тобто розуміння відносності, історичної змінності людських цінностей. До свого головного героя Гоголь ставиться саме так, як Жан Жак Руссо і (під впливом останнього) усі романтики — до «природної людини». До речі, на відсутність об'єктивного історизму в «Тарасі Бульбі» вказували Пушкін і Меріме. Останній знав російську мову і прочитав повість Гоголя у пошуках матеріалу для історичних студій, над якими саме тоді працював: «Коза-

Шановні друзі!	3
ВСТУП. ІЗ ЛІТЕРАТУРИ РЕАЛІЗМУ	
Соціально-психологічна проза XIX століття	5
<i>Із французької літератури</i>	
Стендаль	13
Символи епохи	42
Оноре де Бальзак	44
<i>З російської літератури</i>	
Федір Достоєвський	63
Символи епохи	80
Лев Толстой	82
ТРАДИЦІЇ І НОВАТОРСЬКІ ЗРУШЕННЯ	
В ПОЕЗІЇ СЕРЕДИНИ — ДРУГОЇ ПОЛОВИНІ XIX СТОЛІТТЯ	
Загальна характеристика провідних шляхів розвитку поезії середини XIX століття	119
<i>З літератури США</i>	
Волт Вітмен	124
<i>Із французької літератури</i>	
Шарль Бодлер	133
Ідейно-естетичні засади і художні напрями літератури другої половини XIX століття	142
<i>Із французької літератури</i>	
Поль Верлен	156
Символи епохи	162
Артур Рембо	164
РОМАН РАННЬОМОДЕРНІСТСЬКОЇ ДОБИ	
Ранній модернізм	173
<i>З англійської літератури</i>	
Оскар Уайльд	175
Узагальнення та систематизація вивченого протягом року матеріалу	200
Короткий літературознавчий словник	204